

[Hans Hedtoft.]

om de handelspolitiske Forhold og de Bemærkninger, der var fremført fra vor Side. Han bebrejdede os vor Stilling til den dansk-engliske Handelsoverenskomst, at vi ikke havde medvirket til dens Gennemførelse. Vi vilde dermed, sagde han, hvis vort Standpunkt var blevet gennemført, have berøvet Danmark 100 Mill. Kr. Det er jo ikke rigtigt. Det er jo ikke rigtigt, højtærede Statsminister! For det første var det, vi vilde, Optagelse af nye Forhandlinger med England for at faa den famøse engelske Indblanding i indre danske Fordelingsregler udtaget af Overenskomsten. For det andet er det en Kendsgerning, at vi jo nemt vilde kunne have afsat de Varer, der var Tale om som Tillæg til England, til Tredieland og antagelig til bedre Priser. Altsaa jeg siger ikke hermed, at vi skulde gøre det, jeg polemiserer blot imod Statsministerens absolutte Paastand om, at man ved at følge den Holdning, Socialdemokratiet indtog, vilde have berøvet Danmark Tilførselen af 100 Mill. Kr.

Dernæst sagde den højtærede Statsminister, at naar vi nu havde anket over Indførselen af forskellige Varer her til Landet, maatte vi være klar over, at Stillingen er saadan, at Danmark i mange Tilfælde har maattet tage Færdigvarer i Bytte ved Handel med Tredieland. Det er rigtigt, og det er ikke noget nyt for mig. For hvis Statsministeren havde hørt paa min første Tale, vilde han have været opmærksom paa, at det har jeg udtrykkelig selv fastslaaet. Men hvad jeg har fremhævet, er, at i Forhold til England gælder det jo ikke. Naar vi har en saa stor Valutapukkel, som vi har i Øjeblikket, er det ikke Udlandets Skyld alene; men Regeringen og i særlig Grad Handelsministeren har sin store Del af Skylden. Alle Leverancer fra England beror jo først og fremmest paa danske Importørers Dispositioner.

Hvorfra, spurgte den højtærede Statsminister mig, har De det Tal paa 200 Mill.—300 Mill. Kr., De opererede med? Ja, det nævnte jeg ogsaa i min indledende Tale, men skal gerne gentage det for den højtærede Statsminister. Jeg sagde følgende: hvis vi opsummerer den danske Import fra Sterlingomraadet af Personbiler, af Gulytæpper, af de berømte Mandler, Pelse, Skind, Bakelit, Plastik, Emballage, Varer af Guld, Platin samt en Række mindre Varer inden for Varegrupperne, vellugtende Stoffer, teknisk-kemiske Artikler, Gummivarer, Trævarer og Metalgenstande, herunder Rulleskøjter, og hvis man hertil lægger

20 Mill. Kr. for færdige Manufakturvarer, hvis Priser og Kvaliteter den danske Befolkning kender, saa er det, jeg naar op til det Beløb, jeg talte om, paa 250—300 Mill. Kr. Nu kan man sige — og deri har Statsministeren Ret, jeg har selv gjort opmærksom paa det i mit første Indlæg —, at det er ikke alle disse Varer, der kan betragtes som luksusbetonede og undværlige. Men jeg drister mig til den Paastand, at mange, mange af de Varer, der skjuler sig under de Mærker, jeg nævnte her, har været overflødige, og jeg finder en Bekræftelse herpaa, naar jeg ser paa den Spareplan, Regeringen har opstillet. Dèr er alle de Varer, jeg taler om her, og som vi altsaa forrige Aar importerede for 250—300 Mill. Kr. af, skaaret ned til mellem 5 og 10 Mill. Kr. Naar de er det, højtærede Statsminister, saa ligger heri et Bevis paa, at Regeringen, hvis den paa et tidligere Tidspunkt, end Tilfældet var, havde taget Skeen i en anden Haand, havde kunnet hindre Tilførsel af en Række af de Varer, som ikke var strengt nødvendige. Af hvilken Kvalitet Importen af færdige Metervarer har været, fremgaar af den Kendsgerning, at da der endelig paa vort Forslag blev nedsat et sagskyndigt Udvalg til at gennemgaa de Tilbud, som Importørerne tidligere uden videre benyttede sig af, blev $\frac{3}{4}$ af de foreliggende Tilbud kasseret, og det er paa denne Baggrund jeg har fastslaaet, at den højtærede Handelsminister har et centnertungt Ansvar for den forfejlede Importpolitik og den Valutakrise, som Danmark for Øjeblikket er inde i.

Maa jeg videre til den højtærede Statsminister sige, at jeg har ikke i min Tale under nogen Form forlangt Garanti for, at der efter den Spareplan, Regeringen har forelagt, ved Aarets Afslutning skulde være Balance. Den højtærede Statsminister opremsede grundigt, at det selvfølgelig er afhængigt af Svingningerne i Importpristallene, af Tredielands-Priserne, af Foderkageimporten, af Høsten — der manglede bare Sommersol, Vejr og Vind o. s. v. Ja, det er Ting, som er fuldstændig rigtige. Det vilde jo være naivt at stille Problemet op paa den Maade, at Regeringen skulde kunne paatage sig nogen Garanti herfor. Det, vi har bebrejdet Regeringen, er, at Spareplanen ikke i tilstrækkelig Grad synes underbygget med Planer, der sikrer Anvendelse af de sparsomme, men vigtige Raa- og Hjelpevarer, der kommer her til Landet, til de vigtigste Formaal — med særlig Hensyn tagen til Eksporten og Genopbygningen.

Den højtærede Statsminister bebrej-